

dep. 260
Kultur- og kirkedepartementet
Saksnr. 200800738 Dato 29.08
Kode KI-501 Beh.

Karl Johans gate 11, 0154 Oslo Tlf 23 31 46 00/ Faks 23 31 46 16

Kultur- og kirkedepartementet
Kirkeavdelingen
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

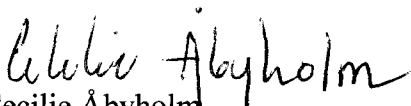
01.09.08

HØRINGSSVAR – STYRKET DEMOKRATI I DEN NORSKE KIRKE

Det vises til departementets brev av 30.05.08.

Vedlagt er høringssvar fra Oslo domkirke menighetsråd. Rådet påpeker det uheldige med den korte høringsfristen som i tillegg var sammenfallende med ferieavvikling.

Med vennlig hilsen

Cecilie Åbyholm
Domkirkeforvalter

Vedlegg: Høringssvar fra Oslo domkirke menighetsråd

Sak 47/08

Høringsuttalelse fra Oslo Domkirke menighetsråd

”Styrket demokrati i den norske kirke”

Oslo Domkirkes menighetsråd er invitert til å komme med høringsuttalelse til innstillingen ”Styrket demokrati i den norske kirke”.

Nedenfor følger noen synspunkter med utgangspunkt i det som synes særlig relevant for oss. Ved siden av at vi ved dette håper å synliggjøre noe av det spesielle ved domkirkenes behov, håper vi vår uttalelse kan representere nyttige, generelle problemstillinger i kirkens demokratiseringsprosess.

Innledning

En åpenbar styrke ved innstillingen, er dens tette bånd mellom beskrivelsen av prinsippene og premissene for endringen (kapittel 3), målene som ønskes nådd (kapittel 5 – 8), og redegjørelsen for de praktisk-økonomiske grep (kapittel 9 – 10) som tenkes nødvendig for at en skal komme dit. Den logiske og forpliktende sammenhengen mellom disse størrelsene, gir innstillingen både en teoretisk og en praktisk troverdighet og nytteverdi. Sikring av bredere deltakelse i kirken handler om en åpning og tilretteleggelse som vil koste penger å organisere og gjennomføre. Å innarbeide forståelsen for dette er like viktig som å ville gjennomføre en demokratiseringsprosess.

Demokratisk kultur

Oslo Domkirkes menighet gjenkjenner målsetningen om å ”skape en demokratisk kultur med respekt for alternative standpunkter” (s. 26). I det videre her, snur vi litt på forståelsen av det demokratiske. Vi bruker det i betydningen ”bredde i (kulturelle og teologiske) uttrykk”. Vi mener dette er relevant for den gitte problemstillingen.

Vi har sett på det som en kristelig forpliktelse å åpne kirkedørene for flest mulig – i enhver betydning. Vi mener vi med dette utøver en demokratisk kultur og holdning i bred forstand. Vi leser innstillingen dit hen at en slik praksis er ønskelig, og skal sikres gjennom de leke medlemmenes plass og oppgaver i råd og utvalg. Anliggende om økt lek deltakelse og styring er viktig, men vår erfaring er mer sammensatt. Kirkens oppgave som formidler av arv og premisser er understreket hos oss. Vi ser dette i sammenheng med vår spesielle rolle som en hovedkirke i byen og nasjonen, men vi ser dette også som en generell kirkelig forpliktelse.

I innstillingen savner vi en tenkning om forholdet og samarbeidet mellom frivillige leke og ansatte profesjonelle i arbeidet for å utvikle demokratisk kultur. Etter at lovene og reglene er på plass: Skal ikke premisset om demokratisk kultur (først og fremst) sikres gjennom ansattes profesjonalitet? Hos oss setter fagutdannede premisset for mye av aktiviteten, i forlengelsen av dette etterspør vi en holdning ved utdanningsstedene som understreker den profesjonelles ansvar for demokratisk kirkelig aktivitet / kultur. Vi etterspør også råd/ veiledning/ utdanning / synspunkter på hvordan demokratiet kan sikres ved at profesjonelle og leke finner en samarbeidsform som både sikrer det demokratiske og det profesjonelle anliggende (kvalitet, tradisjon, dette at vi faktisk skal formidle noe som noen har utdannet seg til å formidle). En slik problematisering mener vi er nødvendig for at dybde, kunnskap og tradisjon skal kunne videreutvikles parallelt med den demokratiske kultur.

En slik problematisering ville kanskje også kunne imøtekomme de problemer som vil oppstå hvis det kirkelige demokrati skulle utvikle seg i en slik retning at menigheter fikk karakter av ”partier” og ikke av forsamlinger som i tro rommer forskjeller og motsetninger.

Vi vil altså sikre det demokratiske ved at det legges inn som premiss for å være profesjonell kirkearbeider. Samtidig vil vi la myndighet følge kompetanse og fokusere på de profesjonelle, ansattes rolle i formidlingen av arv og tradisjon. Demokratisering ved styrket lek deltakelse må ikke gå på bekostning av dette.

Soknetilhørighet

Kapittel 6.4 behandler spørsmålet om stemmerett i annet sokn enn bostedssoknet. Vi støtter utvalgets synspunkt (om oppmyking av kriteriene for å oppnå stemmerett og valgbarhet i annet sokn) ut fra vår erfaring. En ting er at mennesker som ønsker å være del av vår menighet skal sikres innflytelse. En annen ting er at våre råd og styrer trenger en tilførsel av kompetanse og interessefelt som ikke bør begrenses av bostedsadresse. En tredje ting er at domkirkens grenser jo ikke er like snevre som kirkens soknegrenser. Vår oppgave strekker seg ut i hele regionen og nasjonen. Dette bør avspeile seg i styrer og råd så vel som i muligheter for valgdeltakelse. Å imøtekomme disse behovene ville styrke domkirkens demokratisering representasjonsmessig. Det ville også kunne styrke oss i utøvelsen av demokratisk kultur i vid forstand.

Idealene for den demokratiske kultur

Innstillingen legitimerer de demokratiske idealer ut fra ”det allmenne prestedømme”, kirkens bekjennelse og dåpen (kapittel 3.2). I tillegg anføres argumenter fra sivile lover og regler

(kapittel 3.3). Henvisningen til Kirkemøtet / 1984 mener vi kunne hatt en større plass. Anliggendet med at styrket demokratisering bevirker evangeliets fremme, er lett å kommunisere. Dessuten ville det kunne virke ytterligere forpliktende og samlende for kirken / menigheten. Å lese evangeliene på leting etter demokratiserende tendenser ville dessuten kunne styrke og demokratisere den teologiske kompetansen for både lek og lærd.

Implementering av demokratiseringsidealet

Forslagene til konkrete tiltak for å oppnå målsettingen om økt demokratisering synes realistiske og gode. Også i dette vil vi understreke behovet for utredning av (makt)forholdet mellom profesjonelle og leke i utøvelses av det som skal være en demokratisk, kirkelig kultur, slik at ikke andre vesentlige kirkelige verdier og idealer svekkes.